

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 9 grudnia 2019 r.

Poz. 8552

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.806.2019 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 5 grudnia 2019 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XI/122/2019 Rady Miejskiej Skoczowa z dnia 23 października 2019 r. w sprawie zmiany uchwały nr XLIII/474/2018 Rady Miejskiej Skoczowa z dnia 18 września 2018 roku, dotyczącej ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia, w całości jako sprzecznej z art. 97 ust. 1a ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 poz. 1507 ze zm.) dalej jako "ustawa".

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 23 października 2019 r. Rada Miejska Skoczowa przyjęła uchwałę Nr XI/122/2019 Rady Miejskiej Skoczowa z dnia 23 października 2019 r. w sprawie zmiany uchwały nr XLIII/474/2018 Rady Miejskiej Skoczowa z dnia 18 września 2018 roku, dotyczącej ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia.

Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 5 listopada 2019 r.

W toku oceny legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, iż uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem prawa.

Zgodnie z przepisem § 4 ust. 1 załącznika do przedmiotowej uchwały *osoby bezdomne skierowane do schroniska dla osób bezdomnych, których dochód nie przekracza wysokości kryterium dochodowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej ponoszą opłatę za pobyt w tym schronisku w wysokości 20% swojego dochodu.* Natomiast zgodnie z § 4 ust. 2 załącznika do uchwały *osoby bezdomne skierowane do schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi, których dochód nie przekracza wysokości kryterium dochodowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej ponoszą opłatę za pobyt w tym schronisku w wysokości 30% swojego dochodu.*

Powyżej przytoczone przepisy stanowią istotne naruszenie przepisu art. 97 ust. 1a ustawy, który stanowi, iż w przypadku osoby bezdomnej skierowanej do schroniska dla osób bezdomnych *albo schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi nie ma zastosowania ust. 1 zdanie drugie. Jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego, opłata nie może być wyższa niż 30% dochodu osoby samotnie gospodarującej lub dochodu na osobę w rodzinie osoby skierowanej do schroniska dla osób bezdomnych, a w przypadku schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi nie może być wyższa niż 50% tego dochodu.*

Należy zatem zauważyć, że powyższy przepis dotyczy dochodu osoby samotnie gospodarującej lub na osobę w rodzinie osoby skierowanej, nie zawiera natomiast odniesienia do "swojego dochodu" o którym stanowi uchwała.

Każda norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy. Zakres upoważnienia musi być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę.

W orzecznictwie sądów administracyjnych wielokrotnie wypowiediany był pogląd, że powtórzenia i modyfikacje, jako wysoce dezinformujące, stanowią istotne naruszenie prawa (wyroki NSA z dnia 16 czerwca 1992 r. II SA 99/92, ONSA 1993/2/44; z dnia 14 października 1999 r., sygn. akt II SA/Wr 1179/98, OSS 2000/1/17; z dnia 6 czerwca 1996 r., sygn. akt SA/Wr 2761/95).

Modyfikacja przez przepisy uchwały może bowiem doprowadzić do odmiennej czy sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go zamieszczono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji ustawodawcy. Należy zatem uznać, że powszechnie obowiązujący porządek prawny narusza w stopniu istotnym modyfikowanie przepisu ustawowego przez akt wykonawczy niższego rzędu, co możliwe jest tylko w granicach wyraźnie przewidzianego upoważnienia ustawowego.

W wyniku zakwestionowania ww. przepisu należy stwierdzić, iż delegacja wynikająca z art. 97 ust. 5 ustawy nie zostanie w sposób prawidłowy wypełniona. Na mocy ww. przepisu do wyłącznej kompetencji Rady należy określenie w zakresie zadań własnych, szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych. Delegacja ta powinna być zrealizowana w przedmiotowej uchwale w całości odnośnie ośrodków wsparcia co wynika z jej tytułu. Przesądza to o konieczności wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego w całości, bowiem obowiązywać może jedynie uchwała określająca w sposób należyty wszystkie obligatoryjne elementy wymienione przez ustawodawcę. Ponieważ Rada w sposób wadliwy określiła zasady odpłatności dotyczące osób bezdomnych nie jest możliwe stwierdzenie tylko części przedmiotowej uchwały - spowodowałoby to bowiem, że dla osób bezdomnych w ogóle nie ustalono odpłatności za pobyt w ośrodku.

Ponadto należy zauważyć, iż intencją Rady Gminy było uregulowanie szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia. Jednakże załączona w § 3 tabela postanawia, iż osoby, których dochód przekracza kryterium dochodowe ustalone zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej ponoszą odpłatność na zasadach określonych w tabeli. W wierszu I, kolumna II tabeli zamieszczonej w § 3 uchwały określono – *wysokość odpłatności wyrażona w % kosztów utrzymania w ośrodku wsparcia*. Tym samym Rada uregulowała w uchwale jedynie zasady ponoszenia odpłatności w ośrodkach wsparcia, pomijając zasady ponoszenia odpłatności przez osoby bezdomne. Bowiern za podstawę opłaty wnoszonej przez osobę bezdomną powinien stanowić jej dochód, bądź dochód na osobę w rodzinie, nie zaś wysokość kosztów utrzymania.

Konkludując, Rada w nieprawidłowy sposób zrealizowała normę kompetencyjną z przepisu art. 97 ust. 5 ustawy, co oznacza że przedmiotowa uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

W ocenie organu nadzoru, powyżej opisane uchybienie w przedmiotowej uchwale należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, iż przedmiotowa uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem obowiązującego prawa, co czyni stwierdzenie jej nieważności w całości uzasadnionym i koniecznym.

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru Prawnego

Krzysztof Nowak